

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2276**z dnia 15 grudnia 2016 r.****w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Brazylii
zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Procedura uznawania kontrahentów centralnych (dalej „CCP”) z siedzibą w państwach trzecich określonych w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ma umożliwić CCP mającym siedzibę i posiadającym zezwolenie w państwach trzecich, których standardy regulacyjne są równoważne standardom ustanowionym we wskazanym rozporządzeniu, świadczenie usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii. Przewidziana w tym rozporządzeniu procedura uznawania kontrahentów oraz decyzja o równoważności przyczyniają się do osiągnięcia nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jakim jest zmniejszenie ryzyka systemowego poprzez rozszerzenie zakresu wykorzystania bezpiecznych i solidnych CCP do rozliczania kontraktów na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym również wówczas, gdy dani CCP mają swoją siedzibę i uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie trzecim.
- (2) Aby system prawny państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny systemowi prawnemu Unii w odniesieniu do CCP, istotne skutki obowiązujących rozwiązań prawnych i nadzorczych powinny być równoważne z wymogami Unii pod względem osiąganych celów regulacyjnych. Celem niniejszej oceny równoważności jest zatem sprawdzenie, czy rozwiązania prawne i nadzorcze Brazylii gwarantują, że kontrahenci centralni mający siedzibę i posiadający zezwolenie w tym państwie nie narażają członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii na wyższy poziom ryzyka niż ten, na jaki mogliby być oni narażeni w przypadku korzystania z usług kontrahentów centralnych posiadających zezwolenie w Unii, a co za tym idzie, że nie powodują niedopuszczalnego poziomu ryzyka systemowego w Unii. Należy zatem w szczególności wziąć pod uwagę znacznie niższy poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową prowadzoną na rynkach finansowych, które są mniejsze od rynku finansowego Unii.
- (3) Zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, aby funkcjonujące w państwie trzecim rozwiązania prawne i nadzorcze dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, zostały uznane za równoważne z rozwiązaniami ustanowionymi w tym rozporządzeniu, muszą być spełnione trzy warunki.
- (4) Po pierwsze CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwie trzecim, muszą spełniać prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (5) Na prawnie wiążące wymogi Brazylii dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, składają się: ustawa 10214 z dnia 27 marca 2001 r. oraz uchwały wydane przez Krajową Radę Polityki Pieniężnej (dalej „CMN”), okólniki wydane przez Bank Centralny Brazylii (dalej „BCB”) i wskazówki wydane przez brazylijską Komisję Papierów Wartościowych i Giełd (dalej „CVM”), przyjęte na podstawie tej ustawy. W szczególności działalność izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe reguluje uchwała 2882 zmieniona uchwałą 3081, która określa zasady regulujące funkcjonowanie izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe oraz nadaje BCB uprawnienia do regulowania izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe, udzielania im zezwoleń i prowadzenia nad nimi nadzoru.
- (6) Izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe mające siedzibę w Brazylii muszą uzyskać zezwolenie BCB, aby świadczyć usługi rozliczeniowe. Rozpatrując wnioski o udzielanie zezwolenia na prowadzenie działalności jako izba rozliczeniowa lub podmiot świadczący usługi rozliczeniowe, BCB musi brać pod uwagę dobrą kondycję, prawidłowe funkcjonowanie i usprawnienie brazylijskiego systemu płatniczego. Przed udzieleniem tego zezwolenia lub w terminie późniejszym BCB może również określić „warunki, które uzna za właściwe”, mając na względzie stabilność systemu finansowego, ryzyko i wydajność izb rozliczeniowych

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe. Izby rozliczeniowe, które prowadzą systemy o znaczeniu systemowym generujące ryzyko dla odporności i sprawnego funkcjonowania brazylijskiego systemu finansowego, które to ryzyko podlega stwierdzeniu przez BCB w oparciu o wielkość obrotów i charakter systemów rozliczeniowych, mogą podlegać odmiennym przepisom niż pozostałe izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe.

- (7) BCB przyjął szereg środków w celu wdrożenia uchwały 2882 oraz w celu zapewnienia przestrzegania przez izby rozliczeniowe i dostawców usług rozliczeniowych wartości, zasad i przepisów mających zastosowanie do systemu płatniczego. W szczególności w okólniku 3057 szczegółowo uregulowano funkcjonowanie izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe oraz określono szereg wymogów, które muszą one spełnić, w tym wymogi kapitałowe, standardy w zakresie przejrzystości, środki kontroli ryzyka i wymogi operacyjne. BCB przyjął założenia polityki nr 25097 w sprawie przyjęcia zasad dotyczących infrastruktury rynku finansowego (dalej „PFMI”) wydanych w kwietniu 2012 r. przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozliczeniowych⁽¹⁾ (dalej „CPSS”) oraz Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (dalej „IOSCO”), które to założenia stanowią dla BCB podstawę stosowania PFMI w prowadzonym przez BCB nadzorze i dozorze izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe.
- (8) Na podstawie okólnika 3057 izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe muszą przyjąć zasady i procedury wewnętrzne zapewniające zgodność z wszystkimi istotnymi wymogami i uwzględniające wszystkie istotne aspekty związane z ich funkcjami, w tym mechanizmy gwarantujące odpowiednie zarządzanie kredytami, płynnością i ryzykiem operacyjnym. W ramach procedury udzielania zezwolenia te zasady i procedury wewnętrzne przedkładane są BCB, który wpierw dokonuje ich oceny. Ponadto istotne zmiany zasad i procedur wewnętrznych muszą również zostać zatwierdzone przez BCB. O wszelkich innych nieistotnych zmianach zasad i procedur wewnętrznych należy informować BCB w terminie trzydziestu dni od daty wprowadzenia zmian, przy czym BCB może te zmiany zakwestionować.
- (9) Struktura prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w Brazylii, jest zatem dwupoziomowa. Podstawowe zasady zawarte w ustawie 10214 oraz uchwałach, okólnikach i wskazówkach przyjętych na jej podstawie wyznaczają wysokie standardy, których izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe muszą przestrzegać, aby uzyskać zezwolenie na świadczenie usług rozliczeniowych w Brazylii (łącznie „zasady naczelne”). Zasady naczelne stanowią pierwszy poziom prawnie wiążących wymogów w Brazylii. Aby wykazać zgodność z zasadami naczelnymi, izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe muszą przedłożyć swoje zasady i procedury wewnętrzne BCB do zatwierdzenia lub uzyskać brak sprzeciwu. Wspomniane zasady i procedury wewnętrzne stanowią drugi poziom prawnie wiążących wymogów w Brazylii, które muszą zawierać szczegółowe zalecenia dotyczące sposobu, w jaki izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe mają spełniać owe standardy. BCB ocenia spełnienie przez izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe tych standardów oraz PFMI. Zasady i procedury wewnętrzne stają się prawnie wiążące dla izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe po ich zatwierdzeniu przez BCB.
- (10) Ocena równoważności rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe w Brazylii powinna również uwzględniać skutki tych rozwiązań w zakresie ograniczania ryzyka, tj. poziom ryzyka, na jakie narażeni są członkowie rozliczający i systemy obrotu z siedzibą w Unii w związku z udziałem w tych podmiotach. Na skutki w zakresie ograniczania ryzyka ma wpływ zarówno poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową danych CCP, który zależy od wielkości rynku finansowego, na którym ci kontrahenci prowadzą działalność, jak i adekwatność mających do nich zastosowanie rozwiązań prawnych i nadzorczych służących obniżeniu poziomu tego ryzyka. Aby zapewnić równoważne skutki w zakresie ograniczania ryzyka, wymogi w tym zakresie w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na większych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest wyższy, muszą być bardziej surowe niż wymogi w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na mniejszych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest niższy.
- (11) Rynek finansowy, na którym izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe mające siedzibę w Brazylii prowadzą działalność rozliczeniową, jest znacznie mniejszy niż rynek, na którym prowadzą działalność CCP mający siedzibę w Unii. W ostatnich trzech latach łączna wartość transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Brazylii stanowiła mniej niż 3 % łącznej wartości transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Unii. W związku z tym dla członków rozliczających i systemów obrotu z siedzibą w Unii udział w izbach rozliczeniowych i podmiotach świadczących usługi rozliczeniowe wiąże się ze znacznie niższym ryzykiem niż w przypadku udziału w CCP posiadających zezwolenie w Unii.
- (12) Rozwiązania prawne i nadzorcze mające zastosowanie do izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe mających siedzibę w Brazylii można zatem uznać za równoważne w zakresie, w jakim pozwalają należycie ograniczać ów niższy poziom ryzyka. Zasady naczelne mające zastosowanie do izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe objętych zezwoleniem w Indiach, których uzupełnienie stanowią

⁽¹⁾ Z dniem 1 września 2014 r. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozliczeniowych zmienił swoją nazwę na Komitet ds. Infrastruktury Płatności i Rynkowej (dalej „CPMI”).

ich zasady i procedury wewnętrzne, które przewidują wymóg zapewnienia zgodności z PFMI, ograniczają niższy poziom ryzyka w Brazylii oraz zapewniają skutki w zakresie ograniczania ryzyka równoważne skutkom przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

- (13) Należy zatem uznać, że rozwiązania prawne i nadzorcze obowiązujące w Brazylii gwarantują, że izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe, które uzyskały zezwolenie w tym państwie, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (14) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Brazylii dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, muszą przewidywać prowadzony na bieżąco skuteczny nadzór nad tymi CCP oraz prowadzone na bieżąco egzekwowanie prawa wobec tych CCP.
- (15) BCB na bieżąco monitoruje spełnianie przez izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe prawnie wiążących wymogów, która mają do nich zastosowanie. BCB ma przy tym do dyspozycji kilka narzędzi pozwalających zapewnić zgodność z tymi wymogami. W szczególności BCB ma prawo żądać informacji od izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe, kierować do nich ostrzeżenia oraz zobowiązać je do wprowadzenia określonych zmian w ich zasadach, które uzna za konieczne. Ponadto BCB może również nakładać grzywny za naruszenie przez izby rozliczeniowe lub podmioty świadczące usługi rozliczeniowe prawnie wiążących wymogów, które mają do nich zastosowanie, oraz jest uprawniony nawet do cofnięcia udzielonego im zezwolenia.
- (16) Należy zatem stwierdzić, że izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe posiadające zezwolenie w Brazylii podlegają skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa.
- (17) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Brazylii muszą przewidywać skuteczny równoważny system uznawania CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ramach systemów prawnych państw trzecich (dalej „CCP z państw trzecich”).
- (18) CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwie trzecim, którego rozwiązania prawne i nadzorcze wywierają skutki podobne do skutków, jakie mają rozwiązania prawne i nadzorcze obowiązujące w Brazylii, i są zgodne z PFMI, i w którym to państwie trzecim istnieją równoważne przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz w którym CCP podlegają skutecznemu nadzorowi, mogą świadczyć usługi w Brazylii. Warunkiem uznania CCP jest również zawarcie porozumienia o współpracy między BCB a właściwym organem z państwa trzeciego, w którym siedzibę ma CCP ubiegający się o uznanie.
- (19) Należy zatem stwierdzić, że rozwiązania prawne i nadzorcze Brazylii przewidują skuteczny równoważny system uznawania CCP z państw trzecich.
- (20) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi dotyczące izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe, mające zastosowanie w Brazylii na dzień przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja powinna w dalszym ciągu regularnie monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych dotyczących izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe oraz spełnianie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję.
- (21) Regularny przegląd rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie w Brazylii do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, nie powinien wykluczać możliwości przeprowadzenia przez Komisję szczegółowego przeglądu w dowolnym czasie poza terminem ogólnego przeglądu, w przypadku gdy rozwój sytuacji powoduje konieczność przeprowadzenia przez Komisję ponownej oceny równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylecia niniejszej decyzji.
- (22) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Brazylii, na które składają się ustawa 10214 oraz uchwały, okólniki i wskazówki przyjęte na jej podstawie, których uzupełnienie stanowią założenia polityki nr 25097 w sprawie przyjęcia zasad dotyczących infrastruktury rynku finansowego do celów nadzoru nad działalnością kontrahentów centralnych uczestniczących w brazylijskim systemie płatniczym, i które mają zastosowanie do izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe, uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
